

Sygn. akt V U 120/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: star. sekr. sądowy Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2018 r. w Legnicy

sprawy z wniosku B. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania B. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 12 stycznia 2018 r. **znak** (...)

z dnia 06 grudnia 2017 r. **znak** (...)

oddala odwołanie

SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Sygn. akt V U 120/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 06 grudnia 2017r. znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przeliczył wnioskodawcy B. T. emeryturę od dnia 01 listopada 2017r. – na podstawie art. 110 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych .

Organ rentowy okres pracy górniczej, do której zastosowano przelicznik górniczy ograniczono do 45 lat (540 miesięcy) - art. 51 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych .

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu tj. od stycznia 1979r. do grudnia 2009r. , za które wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 409,65% i został ograniczony do ustawowej maksymalnej wysokości 250% .

Wysokość emerytury ustalona na podstawie art. 110 ustawy emerytalnej wyniosła 7138,30 zł .

Decyzją z dnia 12 stycznia 2018 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.- rozpoznając wniosek z dnia z dnia 15 grudnia 2017r. - odmówił wnioskodawcy B. T. prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury .

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawca nie przedłożył żadnych nowych dowodów i nie ujawnił nowych okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji, które na podstawie art. 114 ustawy emerytalnej dawałyby podstawę do ponownego przeliczenia emerytury.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca B. T., domagając się jej zmiany w ten sposób, że do ustalenia podstawy wymiaru emerytury powinno być przyjęte wynagrodzenie z całego okresu zatrudnienia wskazanego przez ubezpieczonego. W ocenie wnioskodawcy do ustalenia WWPW emerytury należy przyjąć lata od stycznia 1964r. do grudnia 2000r., za które WWPW świadczenia wyniosłby 256,46% - tj. lata:

1964,1965,1966,1967,1971,1972,1973,1974,1975,1976,1977,1978,1979,1980,1981,1992, 1993,1994, 2000.

Ubezpieczony wskazał, iż ZUS Oddział w L. tym samym dokonał nieprawidłowego wyliczenia wysokości emerytury na podstawie art. 110 ustawy emerytalnej, gdyż wyliczył emeryturę nie na podstawie lat wskazanych przez ubezpieczonego, ale na podstawie lat, z których wyszedł niekorzystny dla strony WWPW.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumenty wskazane w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca B. T. - ur. dnia (...), jest uprawniony do emerytury górniczej – od dnia 01 grudnia 1992r.

Pierwszy raz o prawie do tego świadczenia ZUS Oddział w L. orzekł decyzją z dnia 05 kwietnia 1993r. r. znak: (...).

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek za okres od stycznia 1984r. do grudnia 1987, z których wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 481,14% i został ograniczony do 250%, tj. do jego maksymalnej wysokości.

Kolejną decyzją z dnia 26 stycznia 2001r. – znak (...) - ZUS Oddział w L. przeliczył B. T. emeryturę od dnia 01 stycznia 2001r., przyjmując do ustalenia podstawy wymiaru emerytury wynagrodzenie z 10 lat kalendarzowych od stycznia 1984r. do grudnia 1993r., za które WWPW wynosił 416,81% - ograniczony do 250%.

Kwota bazowa przyjęta do obliczenia emerytury wynosiła 1540,20zł, a wysokość emerytury - 3108,51zł.

W dniu 15 lipca 2015r. B. T. złożył wniosek o przeliczenie emerytury w najkorzystniejszym wariantcie.

Do wniosku dołączono zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawione przez zakłady pracy w dniu 29 czerwca 2015r. 01 lipca 2017r. i 14 lipca 2015r., wskazujące wysokość wynagrodzenia osiąganego przez wnioskodawcę z tytułu zatrudnienia od 01 grudnia 1963r. do 31 grudnia 2000 r.

Decyzją z dnia 28 lipca 2015 r., znak (...), organ rentowy przeliczył - od dnia 1 maja 2015 r. wnioskodawcy emeryturę górniczą – przy zastosowaniu przepisów art. 110a ustawy emerytalnej.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 20 lat kalendarzowych, tj. od stycznia 1963 r. do grudnia 2000 r., z których wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosił 255,59% i został ograniczony do 250%, tj. do jego maksymalnej wysokości.

Do wyliczenia emerytury zastosowano nową kwotę bazową 3308,33zł. Wysokość emerytury wnioskodawcy obliczona została na kwotę 6677,04zł

W dniu 27 listopada 2017r. B. T. złożył wniosek o przeliczenie emerytury przy zastosowaniu uwzględnienia wzrostu WWPW emerytury do 256,46%.

Rozpoznając powyższy wniosek ZUS O/ L. uwzględnił osiągniany przez wnioskodawcę WWPW w latach 1964-2000:

- 1964г. – 272,20%,
- 1965г. – 288,68%,
- 1966г. – 331,73%
- 1967г. – 171,90%,
- 1969г.- 134,46%,
- 1971г. – 139,95%,
- 1972г. – 166,25%,
- 1973г. – 163,81%,
- 1974г. – 169,62%,
- 1975г. – 185,56%,
- 1976г. – 298,64%,
- 1977г. – 272,02%,
- 1978г. – 258,83%,
- 1979г.- 307,04% ,
- 1980г. – 332,40%,
- 1981г. – 360,91%,
- 1982г. – 416,28%,
- 1983г. – 448,14%,
- 1984г.- 469,08%,
- 1985г.- 512,78%,
- 1986г. – 442,15%,
- 1987г. – 511,30%,
- 1988г. – 446,23%,
- 1989г. – 406,01%,
- 1990г. – 406,14%,
- 1991г. – 373,54%,
- 1992г. – 297,65%,
- 1993г. - 329,81%,
- 1994г. – 407,43%,

- 1995r. – 469,45%,
- 1996r. - 423,39%,
- 1997r.- 438,41%,
- 1998r. – 440,94%,
- 1999r. – 343,52%,
- 2000r. 240,43%.

Wskaźnik podstawy wymiaru emerytury obliczony został z 20 lat kalendarzowych za lata: 1979, 1981-1991,1993-2000 , za które wnioskodawca osiągał najwyższy stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia .

WWPW za wskazane lata wyniósł 409,65% i ograniczony został do 250 %.

WWPW wyliczony z 10 lat kalendarzowych z okresu od 1997r. do 2006r. wyniósł 146,33%.

W następstwie poczynionych ustaleń ZUS Oddział w L. wydał w dniu 06 grudnia 2017r. zaskarżoną decyzję .

dowód: akta ubezpieczeniowe ZUS prowadzone przez ZUS O/L. k. 10,97,129,205-218,225 i kolejne karty bez numerów)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie .

W przedmiotowej sprawie istota sporu sprowadzała się przede wszystkim do ustalenia, czy ubezpieczonemu przysługiwało prawo do wyboru lat za które ustalono na podstawie art. 110 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. jedn.: Dz.U. z 2016 r., poz. 887 z późn. zm.).

Zgodnie z tym przepisem wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio ustalonego .

Jak wynika z materiału dowodowego sprawy – przedstawionego w ustaleniach faktycznych – wnioskodawca miał przeliczoną emeryturę na podstawie art. 110a decyzją ZUS Oddział w L. z dnia 28 lipca 2015r.

Z uwagi na treść zarzutów wnioskodawcy stawianych powyższej decyzji, wyjaśnić należy najpierw mechanizm przeliczenia emerytury na podstawie art. 110a ustawy. Przeliczenie to przysługuje ubezpieczonym pobierającym świadczenia ze „starego systemu”, którzy po przyznaniu emerytury nadal pracowali. Aby móc na nowo obliczyć wysokość świadczenia na podstawie art. 110a, który obowiązuje od 1 maja 2015r., trzeba wskazać okresy zatrudnienia, które przypadają w całości lub w części po przyznaniu emerytury (w przypadku wnioskodawcy do obliczeń musi być przyjęty choćby jeden rok z lat 2003-2013). Z możliwości ponownego przeliczenia można skorzystać tylko wtedy, gdy nowo obliczony wskaźnik jest wyższy od 250 % podstawy wymiaru świadczenia.

Przeliczenia z art. 110a dokonuje się tylko raz .

Zatem rozpoznając wniosek z dnia 27 listopada 2017r. organ rentowy prawidłowo zastosował przepis art. 110 ustawy emerytalnej .

Oceniając prawidłowość wyliczenia WWPW przez organ rentowy, Sąd miał na uwadze treść dokumentów przedłożonych do akt emerytalnych przez wnioskodawcę wraz z kolejnymi wnioskami o ustalenie prawa do świadczeń i ich przeliczenie, jako że wnioskodawca nie przedłożył żadnych nowych dokumentów na okoliczność osiąganych zarobków w kolejnych latach – po przyznaniu emerytury, poza dołączonymi do wniosku stanowiącego podstawę wydania decyzji z dnia 28 lipca 2015r.

W decyzji z dnia 06 grudnia 2017r. ZUS Oddział w L. stosując przepis art. 110 ustawy emerytalnej wybrał 20 najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu .

Tym samym sąd nie podzielił stanowiska wnioskodawcy przedstawionego w odwołaniu od decyzji z dnia 06 grudnia 2017r. , bowiem proponowane przez ubezpieczonego lata – wymienione w części wstępnej niniejszego uzasadnienia (1964,1965,1966,1967,1971,1972,1973,1974,1975,1976,1977,1978,1979,1980,1981,1992, 1993,1994, 2000) nie są latami , za które WWPW jest najkorzystniejszy – co wskazano w ustaleniach faktycznych niniejszego uzasadnienia .

Analizując materiał dowodowy zgromadzony w sprawie sąd uznał , że ZUS Oddział w L. – wydając decyzję w dniu 12 stycznia 2018r. – zastosował prawidłową podstawę prawną art. 114 ustawy emerytalnej.

We wniosku z dnia 15 grudnia 2017r. B. T. nie wskazał żadnego nowego dowodu i nie ujawnił nowej okoliczności istniejącej przed wydaniem decyzji , które miałyby wpływ na wysokość emerytury .

Reasumując Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie od obu decyzji , gdyż nie znalazł podstaw do jego uwzględnienia z przyczyn wymienionych w niniejszym uzasadnieniu .